

vil jo rammes ganske af den samme Betragtning som den, Justitsminister Kenning har gjort gjældende om Underændringsforslaget af de 2 ærede Medlemmer af Udvalget. Smidlertid forekommer det mig, at naar der skulde være Valg imellem eet af de to Ændringsforslag, maatte jeg foretrække Forslaget under Nr. 4 udenfor Betænkningen for Underændringsforslaget under Nr. 4 i Betænkningen, da der i det Førstevante dog kun fordres Beviis for et Factum, imedens der derimod i Underændringsforslaget i Betænkningen fordres Beviis for et Nonfactum, hvilket altsaa gjøre det endnu vanskeligere at føre dette Beviis. — Jeg troer nu kun at have tilbage det Underændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup). Med Hensyn til dette Forslag kan jeg ikke sige Andet, end at jeg maa samstemme med den ærede Forslagsstiller i den Tanke, at naar Bedkommende, som er bleven bidt, skal melde det for Politimesteren og for denne godtgjøre, at det virkelig er Tilfældet, er der ingen Risiko ved at sætte ham istand til blot paa sin Begjæring at faae Hundens aflivet. Hvisken Mening man end har om, hvorvidt Bidet af en Hund længere Tid efter kan medføre Vandstræk eller ikke, er det dog en uhyggelig Tanke, at et Menneffe er bidt af en Hund; jeg kan godt forstaae, at Bedkommende vil have Hundens aflivet, ligesom jeg ganske vist selv vilde lade aflive en mig tilhørende Hund, som havde bidt Nogen. Dette Ændringsforslag kan jeg følgerig tiltræde.

Ordføreren: Den høitærede Minister bemærkede, at, naar han skulde udtale sin egen personlige Mening, var det den, at det havde været heldigere, om Sagen var bleven ordnet, som oprindeligt foreslaaet af Regjeringen, og det syntes, at flere ærede Medlemmer vare enige med ham i denne Opfattelse. I den Anledning maa jeg tillade mig at henvide til, hvorledes Udvalgets Bestræbelser netop for en stor Deel ere gaaede i den Retning at føre Loven tilbage til større Overensstemmelse med det oprindelige Lovudkast. Dersom ærede Medlemmer ville sammenholde de 3 første af Udvalget foreslaaede Paragrapher med det oprindelige Regjeringsudkast, vil man finde, at deri

er stor Overensstemmelse tilstede i Modsetning til, hvad der blev vedtaget af Landsthinget. Der er egentlig kun den Forskjel tilstede, at i Regjeringsudkastet var det overladt de enkelte Communalbestyrelser at bestemme, om og hvor Meget der skulde betales i Skat, imedens man i Udvalgets Forslag har fastholdt, hvad der blev vedtaget i Landsthinget om, at disse to Punkter skulde bestemmes i Loven. Jeg tillod mig ved første Behandling at udtale som min personlige Anskuelse, at der kunde tale overmaade Meget for at vende tilbage til Regjeringens Forslag ogsaa i den Henseende, at man lod en forskjellig Ordning af Sagen være mulig paa de forskjellige Steder, idet det maa erkjendes, at Forholdene paa de forskjellige Steder kunne være af en meget forskjellig Beskaffhed; de ærede Medlemmer, der have læst Udvalgets Betænkning, ville let af Begyndelsen af denne Betænkning have seet, at denne Anskuelse ogsaa er kommen til orde i Udvalget, om den just ikke har gjort sig saaledes gjældende, at den foreligger i bestemte Ændringsforslag. Det er ikke skeet, fordi den Mening, jeg personlig udtalte ved første Behandling, ikke er bleven beelt af Udvalgets andre Medlemmer, og fordi man overhovedet har meent, at man ikke burde afvige fra Landsthinget paa dette Punkt, hvorom der syntes at være stærk Enighed i Landsthinget, da man i andre Henseender maatte ansee det for ønskeligt, jeg kunde fristes til at sige nødvendigt, at gjøre ikke saa Forandringer i, hvad der er vedtaget i Landsthinget. Det gjælder ved denne Sag, saa ringe den i flere Henseender kan være, at det er tydeligt, at der staae modsaaende Anskuelser temmelig stærkt ligeoverfor hinanden. Enhver, der hørte første Behandling, maatte faae det Indtryk, at Stemningen gik meest i den Retning, at man ikke var stemt for de Foranstaltninger, hvorom der var Tale, og som man meente gif, om ikke Hundene, saa dog Hundeeierne for nær. Ved at høre Forhandlingerne idag fristes man til at faae det modsatte Indtryk; idag er det fremherskende, at der maa tages kraftige Foranstaltninger imod den Skade, som Hundene kunne gjøre. Dette synes at stadfæste, hvad jeg før tillod mig at bemærke, at der staae modsatte Anskuelser imod hinanden i dette Thing, og